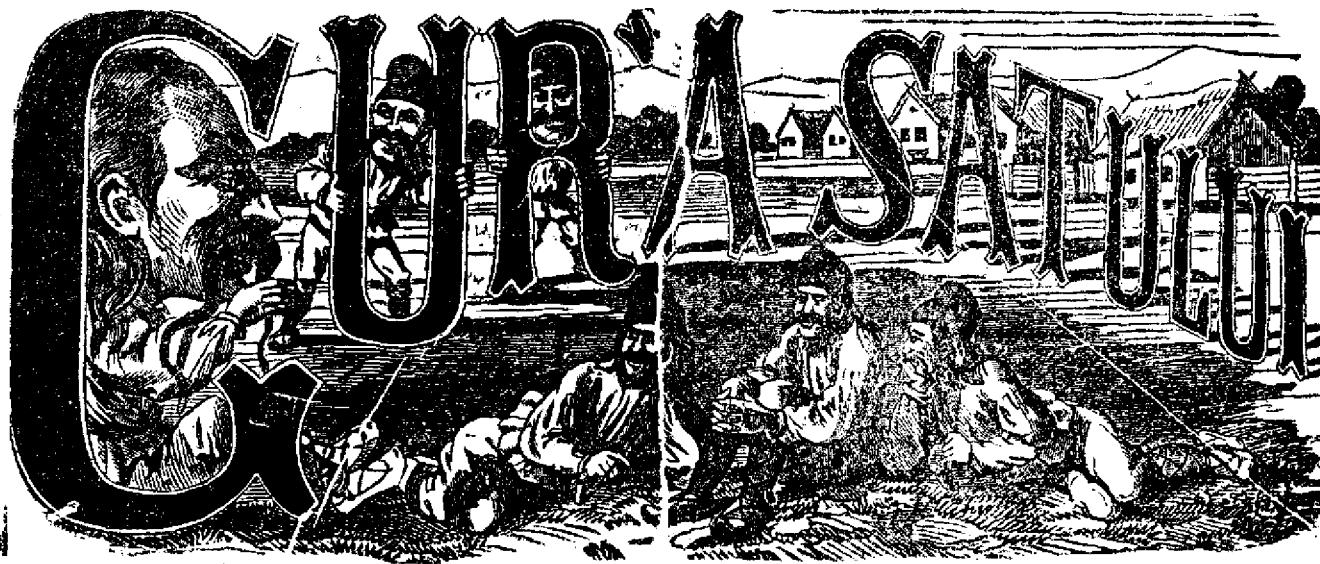

IMPRENSA VESIVARII

II PE PERA SUPERAREA !!!

Diurnalul glumetiu sociale-politicu-tocu.

Diurnalul acesta eșe totu în a
două Marti-săra; dar' prenume-
ratiunile le primescă în tôte dîlele
IMPRIMARIA „GEORGIU LAZARU”
in Gherl'a — Szamosujvár.

Pretiul de prenumeratiune:
pentru Austro-Ungaria: pre
unu anu 6 fl., pre 6 luni 3 fl.,
pre 3 luni 1 fl. 50 cr.; — pen-
tru Strainatate pre unu anu e
8 fl. — 20 franci — lei noi.

Tôte siodenile, diarnalele de
schimbă, produsele literarie
si reclamatiunile suntu de a
se tramite la: **Redactiunea**
diurnalului in Arad, strafă
Teleki nrn 27.

Publicatiunile se socotescu cu 2 cr.
de fie-care centimetru quadratu
ce-lu ocupă in diurnal, adausu
30 cr. tace timbrale de fie-care
inserare. La repetri mai dese se
acordă reduceri însemnante.

Leulu, Canele si Vulpea.

— Fabula. —

Pre cându Leulu falnicu eră rege 'n lume
Si se 'nchinău tôte la-alui mandru nume,
Vulpea inca-ajunse secretariu de statu
Prim'a protectore la gaini din satu;
Deci cum bland'a luna in nori se-ascundeau
Si cocon'a Vulpe la plimbari esia;
In caftanu-i mandru veselu flutură
Pene, din cocosii care-i jupuid.
Incătu prin unghetie si pre lângă siuri
Se tragea căsă candu ar' luă mesuri
Si-apoi deminéti'a candu se 'ntorcea-acasa
'Si ducea trei-patru se-aiba la-a ei mésa.
Ast'feliu trecuru dile, bietele gaine
Se strecurău si-ele cu adi si cu mâne
Incătu vediendu Leulu „marele 'mperatu“
Că-unu isvoru multu dulce se-a fostu mai secetu,
Chiama pre „N'aude,“ unu vechiu fidelu câne
— „Multi ani cu dreptate se domnesci stapâne!
[Dice vechi'a sluga, cu capulu plecatu]
Sire! sum de facia cum mi-ati demandatu!“
— „Bene, dice Leulu, scin că-mi esti fidelu,
Trebe că-i la mijlocu unu lucru misielu:
Bietele gaine pieru neincetata,
Tesaurulu tierei e amenintiatu,
Cu 'ndoita paza trebe se veghezi
Pe furulu netrevnicu se mi-lu arestezi.

Deci in năpte-ace'a canele 'ngrigîtu
Cu tóta incordarea s'a pusu la pânditu,
Nu multi inse ascéptă, éta se ivesce
Protectoreva Vulpe si-'n siopronu grabesce
Dar' cum ea 'si intinse lab'a spre gaini
„Hapu“ canele dice, te-arestu pâna mâni,
Vulpea se smâncescă voindu se se smulga
Si mai fara pele o scapa la fuga,
La palatu alérga dicăndu: că-are multe
Leului se-i spuna, cere se-o asculte;
Leu'n tronu se-asiédia, sfetnici se-adunara
Prevediendu: că trebe că e reu prin tiéra;
Deci incepe Vulpea:

— „Sire!-am prinsu de veste
Că gainarimea tóta se stîrpescă,
Deci că protectore, m'am pusu la pânditu,
Si sciti cine-i furulu celu afurisitu? ...
Chiar' fidelulu câne, credeti ce spunu eu,
I'am prinsu asta năpte pre cuventulu meu!“
Leulu se-nferbenta si sbiara turbatu:

— „A! tu esti de vina câne blastematu!?
Si fora se-asculte alui tânguire
I-i aplică 'ndata aspra pedepsire,
De-unu stîlpu 'lu legara, cu-unu lantiu de petiôre
Condamnatu sermanulu! sub unu focu de sôre,
Unu anu bictulu câne trece 'n suferintia
Ér' Vulpea onesta, si cu influintia,

In o năpte înse, Leulu, din templat
 Prin gainarime ese la plimbare,
 Si aice minune, de-o data aude
 Sbieretu că din gur'a mortiei celei crude,
 Deci fuge 'ntru-acolo si o! ce minune!
 N'ar' fi crediutu dinsu pentru 'ntrég'a lume,
 Coconiti'a Vulpe fara indurare
 Facea 'ntre gaine o cruda rânare.
 Leulu incretiesce fruntea lui cea lata,
 Vulpes stă'n uimire-i — că stălpă — nemîscata:
 — „Serva blastemata, plinu de-astutia
 Tu ai produsu in tiéra-mi multa misielia,
 Intrigantu façiaricu, ce me-ai amagit
 De pre servii-mi sinceri i-am nefericitu!“
 Indignat u i dice Leulu in furia:
 — „Cum ai fostu capace de-asié misielia?
 Piéra din a mea façia si-alu teu mîrsiavu nume
 Fia de 'ocara si de rîsu in lume!“
 Si mergându la câne ce gema 'n dorere
 De unu anu de dile strinsu in lantiuri grele
 Dice, versandu lacremi: — „Servitoriu iubitu
 Multu vai! in viétia te-am nefericitu!
 Liberu esti de astadi si că resplatiire
 Pentru-a t'a nejusta, lunga suferire
 Cere dela mine ori ce vei voi
 Si a t'a dorintia se va impleni!“
 Si dicându acestea lantiulu i-lu deslăga
 Asceptandu se védia ce o se-si aléga
 La acestea tôte cânele respunde:
 — „Am eu o dorintia,... nu vi-o voi ascunde...
 Nu ve ceru onoruri, demnitati pompöse
 Nici a curtiei vostre intrigî rusinböse
 Nu-mi trebe avere, nici caftanu domnescu
 Dreptu desiratatiune eu le socotescu;
 Ci vreau din oleiulu celu de pretiu nespusu
 Din care că rege Sire! a-ti fostu unsu...
 Inca chiar' din légantu, — vréu se-mi dati unu picu
 Si-apoi alt'a Sire! nu ve ceru nimicu...“
 — „Vei ave oleiulu celu multu pretiosu
 Spune-mi de ce-ti trebe si spre ce folosu?
 — „Me-oiu unge cu densulu, că Leu si cu Câne
 Se nu se aiba 'n lume nece-o data bine,
 Cânele, din curte-ti se fia-alungatu,
 Leulu pre la tiéra se fia latratu;
 O! nu-mi trebe Sire! unu altu daru alu teu
 Platit u fia 'n mene intregu neamulu meu!“

Cându pentru sănt'a dreptate in locu sefii ascultat
 De cei cari suntu la potere, esci trântit u si alungatu,
 Atunci băt'a si la cale, mergi de cărca-alu teu norocu
 Pre-altu tiermu, scuturandu pravulu si lasandu-lu
 [pe-acelu locu...
 Cene-ti face-o data reu
 'Ti va face totu mereu!

Vbm.

PE RAVASIU.

Septeman'a trecuta, a fostu ce'a ce va fi si septeman'a viitor, ce'a ce este tota iern'a — Serbatori, baluri, serate, er' serbatori si mai alesu visite pentru serbatori.

Nu sciu căti sfinti si căte sfinte se gasescu in ceriu, și dorescu din sufletu că acestu studiu statisticu se-lu facu cătu se pote de tardiu. Am gasit u in se pe pamantu, adeca in calendare, peste 449 de sfinti si 62 de sfinte. Constatu in trécatu cu o adevarata machnire că numerulu femeilor care au meritatu raiulu este multu mai restrinsu de cătu alu barbatiloru. Pe a cui socotela se pui acesta diferinta? Pe a mortalitatii? seu o fi de viña editorulu calendarului, care fiindu barbatu a facutu partea leului pentru sfinti?

Mai constatatu că acesti sfinti au căte o tovarasia nu numai in ceriu, der, chiar' in calendare. Spre exemplu, Constantinu cu Elen'a, Ioachimu cu Ann'a etc. Aceste binecuvantate suflete besericesci, au pe pamantu si in fia-care orasii unu numeru insemnat de procuratori insarcinati de a le transmite in ceriu cuvintele „se traiesci“ rostit de o suma de persone! — cuvinte cari remanu fara folosu nu numai pentru sfinti, dar' adesea din nenocire si pentru procuratori.

In diu'a desemnata de calendariu pentru acesta corvada, — unele persone punu o santinela la porta cu insarcinare de a culege cartile de visita pe care unii 'si scriu numai numele, er' altii 'si afisieaza tota vanitatea, — atunci carteau de visita este unu adeveratu pomelnicu de titluri.

Alte persone, 'si deschidu cas'a, facu focu in salonulu care stă mereu inchis, redica invelitoarele dupa mobile, se impodobescu cu haine scose cu totu dinadinsulu din fundulu ladei si miroindu inca a camforu.

Apoi incepe procesiunea.

— Ah! buna diu'a! Ce mai faceti?

— Bine multiemimu! Te felicitu.

— Ciudat lucru? Felicitari pentru ce? —

Pentru că ai fostu botezatu Nicolae, Grigore seu Vasilie? Mâne te poti aruncă in apa seu in focu pentru a scapă vieti'a unui omu. Puçini te voru cunoscce ce fapta frumosa ai facutu. Inse toti ne credem detori de a sci că pe cutare lu chiama George, Grigore, Dumitru si că trebuie cu ori ce pretiu felicitatu de acesta multu meritosa intemplantare! — Numai vorbescu de cuvintele „Uf! bine că am scapatu!“ rostit de cei ce primescu si de cei ce suntu primiti.

Max.

* * *

Pre Vladic'a dela Gherl'a inca-lu gratuléza din grosu *Calicul* si *Cocoșul roșu*.

* * *

Calicul calicesce urtu pre S vent i'a s'a vladic'a dela Gherl'a. Elu scrie negru pe albu:

„Nu e temerea de romanisare motivalu, din care nu ceteresc Sânt'a S'a episcopulu gr. cat. dela Gherl'a, Szabó, séu pe romanesce „Curoitoriu“, jurnale si carti romanesce. Sânt'a S'a n'a petrecutu inca timpulu recerutu la Gherl'a, care indreptatiesce presupunerea de indreptare. [Cu tóte acestea nu credem se se afle unu singuru omu in tóta Dieces'a Gherlei, care se nu voiésca a-lu absolvá in totu momentulu! — sciendu că prin acést'a ar' scapá si dieces'a de a i se mai *curoi* curele late de pre spate. — „G. S.“]

„Alt'cum chemarea apostolica a Sântei S'ale insu-si, nu-i concede a cetí jurnale si carti romanesce, de cari dispunemu noi adi. Ceteresc ori-cine epistol'a Sântului Amfilochiu episcopu alu Iconici catra Seleuc episcopulu, despre cartile primite si prescrise pentru cetire, si se va convinge, că intre cartile, cari suntu concese de sântele canóne nu se affa nici Memoarele lui Siulutiu nici Gazet'a Transilvaniei séu Observatoriulu, ma nici batâr' Calicul.

„Ér' déca ceteresc parintele episcopu Szabó — dupa cum i se impulta — cu atât'a predilectiune jurnale si carti magiare, cari inca s'ar' poté calificá de anticanonice, ast'a e cu totulu alta caciula. — Nu trebue trecutu cu vederea, că de cându au luate bisericiele nôstre romane lângă „dreptcredinçiose“ si epitetulu „autonome“ se chirotonescu episcopii nostri dupa canónele marelui patriarchu Tisza. Ce privesce rangurile de hierarchie mai inalta a bisericelor romane din Ungari'a, pôte suflá Melchisedec in pásatu cu rînduial'a lui.

„Deci nu e mirare, déca ceteresc Sânt'a S'a parintele episcopu Szabó numai carti si jurnale magiare. Sânt'a S'a a juratu nestramutata credintia pe apa si pe uscatu in canónele patriarchului Tisza in faç'a carui'a cânta fidelu cu psalmistulu Davidu: „Facile picioareloru mele, și lumina carariloru mele este legea t'a.“ — [Slaba faclia si intunecata lumina! că multu se impiedeca si greu ratacesce la impainginit'a-i vedere. — „G. S.“]

„In fine nu intielegu pentru-ce se impedeca lumea română atât'a de episcopulu Szabó. In tóta istori'a universală si bisericësca nu vei aflá batâr'u unu curoitoriu, in care s'a nascutu vr'o idee mare. [Remâie dara ori care *Curoitoriu* la aculu seu si nu strice cu prost'a s'a curoitura, o materia alésa din care o mâna buna poté face o frumósa podóba Besericei si Natiunei. — „G. S.“] Si apoi in secolulu presentu alu esecutoriloru de dare, unu curoitoriu mai multu séu mai puçinu [adeca mai

puçinu da dar' mai multu *ba, ba, ba*, si éra *ba*, căci ni-e amaru sufletulu si de-estu unulu! „G. S.“] totu trebue se cântamu noi: „Fericiti cei golani, că acelor'a e imperat'i deficitului.“

* * *

Cocoșul roșu cocoșeșce cu dragu pre S vent i-a S'a vladic'a dela Gherl'a, pentru-că acest'a se-ar' fi induratu a-i dâr căte-va grauntie*) — abonându-lu pe acestu anu. Sum *Toma* fația de acésta desco- perire a Cocoșului roșu, totusiu din respectulu ce 'mi insufla crést'a lui cea cocoșasca, i-o credu acést'a, — dar' in schimbu *rogo humillime* se-mi credia si d-s'a Cocoșul roșu ca S vent i'a s'a cu multu mai inainte a probatu a inchiá cu mene legatura de fratia, rogându-me se-i fiu organu officiosu a tuturoru lucrariloru s'ale dictatoriali; dar' eu? — *departe dela mene astfelii de gsüftere!* . . .

* * *

Care cu care. Gambetta arangiaza peste iérna mai multe serate (soiré), la cari nu invita pre nimenea, primesce inse cu complesantia pre ori cene vré se partecipe la ele. De sene se intielege ca nu mergu la seratele lui decâtú rudeniile si amicii densului si acei cunoscuti ai lui cari se socotu in dreptu a conversá si petrece impreuna cu publiculu alesu care s'a indatinatu a se intr'uní la aceste serate. Se intempla ca une-ori si ómeni din clasa mai inferioara 'si iau curagiulu de-a cer-cetá pre marele republicanu in stralucitеле salóne a densului, parte din curiositate, parte ca sciendu-lu si pre elu mare democrat, se-socotu de-o categoria cu densulu. Gambett'a primesce cu multa affabilitate si pre acesti'a. — Acésta impregiurare ne reamintesce casulu unui asemenea democrat din Washington [Statele unite Americane.] Unu caletoriu francesu, petrecându tempulu in Washington, a condusu intru-o séra una birja cu scopulu de-a face unele visite in oraslu. Coborindu-se in direptulu unei case dîse birjariului se-lu ascepte afara ca apoi va avé de-alu duce mai departe.

— „Multu vei intardiá in lontru?“ intrebă birjariulu.

— „Ce-ti pasa ori cătu voiu intardiá. Eu ti-oiu platí dupa tempu — respunse francesulu.

— „Bene, bene!“ reflectă birjariulu — „mi-ar' placé totusiu se sciu cătu vei intardiá, căci déca ai remané multu in lontru, m'asiu repedi si eu pâna la „cas'a alba“ că-ci astadi e soiré la Lincoln [presidele republicei] si asiu dorí a stringe mâna de fratia cu elu.“

*) Anevoia credenu pentru-ca scim cu S vent i'a s'a nu se indura nici de miserulu cersitoriu care-i cere o bucată de pâne pentru alinarea fomei s'ale. G. S.

Oda la mosiu Ometu alias Zapada de Nea.

Unu șspe splendidu frumosu
Că lumin'a luminosu
Se tăvale adi pre josu;
Totu me miru, cine l'a scosu
Din locasiulu lui pomposu?

Dómne multu e albu si fina
La parere-acestu vecinu,
Care ne opresce-n cale...
Dar' e aspru, i rece tare!
Totu me miru, cine l'a scosu
Din locasiulu lui pomposu?!

Dar' nu sciu ce șspe-i elu,
Cu tóte că-i frumusielu,
Că ochii ni-i schinteiéza
Si corpulu ne-electriséza.
Rogù-te șspe frumosu
De ce te-ai coboritu josu?

Elu ne umple de mirare,
Noj' lu numimu aratare,
Si fenomenu unii-i dicu;
Dar' de candu se ivi-i frigu.
Spune-mi tu șspe frumosu,
De ce te-ai coboritu josu?

Oh! că cu a lui albiala
Ne-a adusu noua receala
Si frigu mare, geru si ventu,
Ospele nostru nu-i santu!
Ospe mandru, éta-ti dieu:
Mergi dela noi că ni-e frigu!

Dar' elu nu merge turbatulu
Ci cutriera totu satulu,
Si din satu si din cetati
Se repede-intóte parti.
Ospe mandru, éta-ti dieu:
Mergi dela noi că ni frigu!

Dar' se vedi e facatura,
Acestu mosiu cu barba sura
Nu se duce dela noi
Ci croesce taine noi.
Mèi mosinege mergi de aci
Că dieu te voiu opari!

Éta-lu, ambla printre fete,
Si le face mai cochete
Decum fura pân'aci...
Mosiu, te-oiu opari!

Nu vedi fetele de-arendulu
Pre unde le sbóra gândulu
Decându mosiulu urgisitu
S'a pusu si le-a rumenit
Mosiu afurisitu
Dute de unde-ai venit!

Decându intrà elu in tiéra
Si se pusè pre pornéla
Căte fete affa 'n drumu
La tóte le face fumu.
Bine, bine, mosiu
Ti-oiu scurtá eu căile!

Care féta e mai mandra
Si apare cea mai blanda
Intr'-atât'a s'a albitu
Si că néu'a s'a recită;
Mèi mosimege schimba-ti pasulu
Că de nu 'ti turtescu nasulu!

Cându ar' fi din tiér'a mea
Se fiu Turcu de-asiu dice „ba"
Ori si căte de-ar' comite...
Dar' șspele nu-i cu minte,
Ci-i unu nérodu venetieu
Ce ne-aduce gera si frigu.
Éta că-ti spunu mosiule
Scurteză-ti cararile!

Nu-i destulu c'avemu in tiéra
Apoteci cu rumenéla,
Si cu parfumarii scumpe,
Mai veni-si si tu din munte
Se-ti bati numai jocu de noi;
Éta ca-ti dicu mosiule,
Mai scurteză-ti córnele!

Nu-i destulu că pân'-acum'a,
Câtu aievea câtu cu glum'a,
Cocónele ne-amagiau
Si că ne iubescu diceau,
Dar' acum venisi aci
Se le 'nyeti a si minti!
Mèi mosinege fugi 'n luine,
Că te párlescu cu-unu tatiune!

Ce? schimbasi fetele nóstre?
Le facusi sîrete próste?
Le umplusi nasulu cu fumu
Se le lasi de risu in drumu?
Bine, fia ale t'ale
Căte ti-au datu ascultare!..

Chiar' că tene 'su adi si ele,
Mândre, pline de albele,
Dar' 'su reci, si o poti sci
Că si tine se-oru topi.
Candu vei fi tu verde june
Voru fi ele socii bune!

Mosiule cu gându dracescu,
Éta că ti-o prorocescu
Că te vei preface cétia
Si apa, si sloi de ghiaçia,
Si mocirla, si apoi
Te vei duce dela noi;
Era noi vomu remane
Unde ne-ai aflatu, colé
In pamentulu stramosiescu...
Tiene mente ce-ti vorbescu!

Ce-a fi atunci de satelite,
De moimele-ti iscusite
Ce pre tin' te-a imitatu
De cându la noi ai intrat?
Prorocescele tu loru,
Că tu le-ai fostu instructoru!
Paremise-'ti-e rusine
Coru pati-o că si tine;
Nici din tine omu galantu,
Nici din ele diamantu.

CIOCANU GAVRILA

in birtu la mandr'a Mariutia.

Hei Mariutia, Mariutia dragă! ien' adă-mi inca-o litrutia de vinu cu pelinu că se-mi mai potiesc alu meu chinu, — că au trecutu mai bine de-unu anu de cându nu te-am vediutu; si dómne, dómne, doru mi-a mai fostu de tene. — Hei că asiu fí intratu io mai adese-ori la voi, da audiendu că pop'a est'a, care a tienutu in anulu trecutu aren-dă mosior'a „Gurei Satului,” a inchisu tóte bir-turile din satu, amu fostu silitu se-mi parasescu satulu si se cautu la orasius leaculu tâmaduirei, dela a carui isvoru din birtulu vostru se luásé cepulu.

Mei drace! dfce că se nu bemu vinu, se nu bemu palinca! d'apoi ce-omu bé? — că dóra nu-mai nu ni-omu puze se horpotimur tóta ap'a din fântâni, ca apoi din ce ni-oru face muierile zama si de de-mancare, cu ce ni-omu spalá pre noi si hainele nóstre?! — Au nu scí cuviosi'a s'a că Faraonu care se incercáse se sece marea rosia a platiu cu viéti'a acést'a patima de a bé apa — inne-cându-se elu impreuna cu intréga armadi'a si calarimea s'a: precându Moise cu toti evreii sei (innecatut-se-ar' fí si ei) a scapatu intregi, cinstiti si sanetosi, pentru ca a lasatu marea in tréb'a s'a si a luatu inainte ploscile. — Ei si apoi de-omu bé apa: ce o se facemu cu vinulu si vinarsulu?.. Ha, ha, ha, de buna séma o se-lu damu la vite si

galitia! — Ba ea chiar' frumósa privelisce ar' fi: ici unu bou huitiandu-se in drépt'a si stâng'a, colo unu cocosiu intinsu pe spinare, dincolo unu câne horcaindu, mai departe o mâtia proptindu-se de unu gardu, si unu berbece dându-se preste capu, unu calu horindu si fluerându si unu bibolu jocându si chiuindu... Ei dara, că ve-ar' umflá risulu ve-diéndu atâte dobitoce bête!... Da de omu inca ti-i mai mare dragulu cându 'lu vedi că-si face voi'a! Deci adă vinu... vinu si palinca, că scfi tu ho-reia mea:

Vinu asiu bé, palinc'a-mi place,
Gazda mare nu me-oiu face;
Nici nu-mi trebe se me facu,
Numai se-mi traescu pe placu!

Vinu, Mariutio! vinu si palinca si éra palinca si vinu că se-mi facu astadi voi'a deplinu, că am scapatu de orasius — ardă-lu foculu! — Hei, că nu-i viéti'a la orasius că la satu!... Vileminele si Rozsiclele nu te sciu desmierdá cu atât'a gingasia si dulcétia că Mariutiale nóstre. — Apoi te si trage de te frige!... Ce socoti unu vladica, redicatu si elu din opinca că si noi, nu-ncape intr'o curte mare mare, mare, mai mare decâtú de trei ori amen-doué bisericile lui si din plat'a de vré patrudieci— cincidieci mfi de sloti abia pote traïi sermanulu

de pre-o dî pre alt'a, necum se mai pôta rumpe cev'a pentru visitatî canonice si scolari seraci, ori pentru institute publice si gazete românesci; — apoi cum asiu fi potutu-o duce io, care lucru cu septeman'a de-alungulu pâna ce potu câscigâ câté unu slotisioru, si apoi mai amu si mila de celu mai seracu decâtû mene.

Vinu!... vinu... Mariutia draga! că sefi tu vorb'a ce'a:

Vinu-i pentru noi,
Nu e pentru boi;
Deca-lu bagu in matia
Elu 'mi esa-'n façia;
Si-ori-câtû dau ocolu
Elu me da de golu...

Ungari'a progreséza.

S'a disu adese-ori că Ungari'a nu progreséza. Acést'a nu e adeveratu.

Ungari'a progreséza — pe terenulu contribu-tinniloru.

Din anulu 1838 pâna in 1847 se platia in Ungari'a pe anu dare de circa 20 milioane;

din 1848 pâna in 1857 câté de 58 milioane pe anu;

din 1858 pâna in 1868 câté de 85 milioane pe anu;

din 1868 pâna in 1877 câté de 1000—142 milioane pe anu; de-atunci progresele ce face pre acestu terenu suntu aprópe ametitóre de capu.

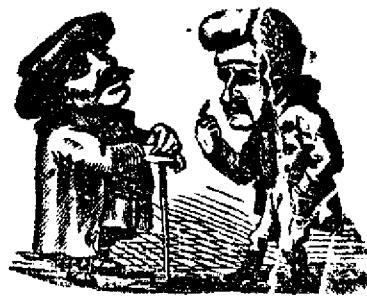
De aici se vede curatû că Ungari'a progreséza — catra sapa de lemn.

Viéti'a în Carnevalu.

In de-dulce 'n Carnevalu
Precum altii 'lu numescu
Viéti'a, traiulu este dulce
La poporulu românescu!
Sfâraie labosiulu plinu
De cîrnatiu pre jaru pre vétra
Er' placintele se-ntindu
Pre o lespede de pétra!

Fetiorasii se chitescu
'Si punu flori 'n pelaria
Si-apoi ei toti la o casa
Alérga la veselia!
Er' candu se-nsóra vre-unu june
Cu vre-o fêta de prin satu
Atunci flâcăi mai alesi
Ambla-'n case la chiematu!

Tand'a si Mand'a.

T. Ce 'deosebire este [intre] Aten'a din vechime si Aten'a de astadi?

M. Ace'a că locuitorii Atenei vechi se numiau Elini ér' locuitorii Atenei nouă se numescu Greci.

T. Si ce deosebire este intre Grecii din Aten'a si intre Grecii din Blasiu?

M. Ace'a că Grecii din Aten'a au prea multu spiritu de viétila si doru de marire resboinică si pentru ace'a nu incapă de Turci, ér' Grecii din Blasiu au prea mare iubire de trândavia si dragoste de impodobire si pentru ace'a î-i strimtorescu asié de tare Armenii incâtû adi mane nu voru incapă de Jidani.

T. Mèi Mando! Én spune-mi tu mie: — de ce se dice „care ti e limb'a mamei“ si de ce nu se dice „care ti e „limb'a tatalui?“

M. Prostule. D'apoi pentru că mamele 'su cu limba lunga.

Gacitura de deslegatu

de catra ómeni cu sfatu.

... umea bine me cunósce, de-ace'a fuge de mine,
... ncâtû mi-a venit u crede că sum dracu impielitiatu;
... ulti inse cu lingusire 'mi facu complimente fine
... a unii in bigotismu-si me marescu neincetatu.
... stadi inse dau de draculu, adeca me temu c'oiu dâ
... ai alesu candu cugetu bine ce mijloce folosescu
... cei'a, ce-mi vîra nasulu unde nu-'mi fierbe 6l'a,
... ândindu ei — precum se vede — că eu o se biruescu,
... nimicii cesti poternici de care-su incungîurata.
... maritu inse si prostu e celu ce astadi inca crede
... eusit'a fericita, a unei intunecata
... stadi, in seclulu luminei, candu si orbulu lumea-o

[vede!]

J. P. R.

— Se se suplinésca initialele si isprav'a-i gat'a. —

Terininulu de deslegare e 10/22 fauru. — Intre găcitori se voru sortiá cărti — nu de jocu.

Apel

catre onoratulu publicu romanu.

Negură universala, ce acoperă celiul poporului român din Ungaria și Baia, se sparse în anul 1829 chiar în partile resarcite ale patriei, și anume în regiunea Crișului negru, prin ună stelisioră aprinsă de marele episcop Samuil Vulcanu, cu redarearea primului gimnasiu românescu, în capitala dominiului său episcopal și anume în orașul Beiuș. Spre acestu scopu amentitulu Mecenate zidi edificiul scălei cu ună redare, și depuse pentru lipsele învietimentului 35,000 fl. moneta conventională. Pre atunci în acestu gimnasiu se instituia numai patru clase, dar la 1836, după ce mai largi edificiul școlar și mai adăuse către cele 35,000 încă 40,000 fl. m. c. totu același nemoritoriu episcopal esoperă sistematizarea gimnasiului cu două clase normale și siese gimnasiale, accentuând în literalele fundaționale, ratificate și confirmate de regele Ferdinand V, că acestu gimnasiu "lu institue mai alesu pentru romani „prae primis vero in utilitatem et culturam nationis valachicæ opis et culturae omuino indigae“ era pre fruntariulu edificiului inscrise „Educationi juventutis huius provinciae.“

Este-modu dotat și sistematizat stete acestu gimnasiu unic românescu în Ungaria pana la anul 1851, candu cu sistem'a nouă trebul se se transforme și elu seau în gimnasiu inferioru cu patru, seau în gimnasiu superioru cu optu clase. Atunci, după consultari premerse, consesulu profesoralu sub presidiulu consiliariului scolasticu Iosifa Papp-Szilágyi, în prezintă și sub auspiciile episcopalui Vasiliu Erdélyi, decisă organizarea gimnasiului cu optu clase în sperantia, că se va potă căscigă unu modestu ajutoriu din fondulu studieforu, și asta urmă în anul 1852 deschiderea clasei VII și în 1853 a clasei VIII, candu se concese și tiereea esamenului de maturitate (bacalaureatu.) Prin prē înaltă rezoluție dto 18 septembrie 1853 confirmandu-se aredicarea gimnasiului la optu clase, i s'a placidat din fondulu studialoru unu ajutoriu anualu de 3530 fl. m. c. care l'a și primitu regulat pâna la finea anului 1877, cându înaltulu ministeriu alu cultelor, sub cuvenit că gimnasiulu are fondu suficiente pentru acoperirea lipsei lor s'ale, detrase acestu ajutoriu, cu carele a potutu se subsiste pâna acilea.

Din ratiocinile fondului gimnasiulu, cari se substerne în totu anulu la înaltulu regim, este înse evidente, că capitalulu fondului cu finea anului 1879 a fostu 112,751 fl. 37 cr. v. a., la cari în anulu curente primindu-se din legatulu episcopalui Iosifu Papp-Szilágyi sum'a de 9930 fl., de prezinte fondulu gimnasiului faco unu capitalu de 122,681 fl. 37 cr. v. a., carele cu 6% aduce pre anu unu venit de 7360 fl. 88 cr., din cari inse detragandu-se interesele, ce obvinu după unu capitalu de 20,000 fl. că beneficiu de pâne pentru școlarii miseri în intielesulu fondationelor, spre acoperirea salariilor profesoralii, reparatiunilor și altor lipsei gimnasiiali remane numai unu capitalu de 102,681 fl. 37 cr. cu interese anuali de 6160 fl. 88 cr. Aceasta sumă impartita între 12 profesori gimnasiiali și unu doctore normalu și spesele gimnasiiale, nu ajungu unu profesor nici 500 fl. la anu, adeca nici atât'a cătu are unu cancelist la tribunalu!

Ce e dreptu, Illustrissimulu domnu episcopu diecesanu, că și fericitulu seu antecesor, pentru ameliorarea sortiei corpului didacticu anualminte suruge cu una sumă gratională de 1000 fl., dara nici cu acelă nu

este ascurată subsistintă profesorilor și a gimnasiului, căci în intielesulu nouului planu de învietimentu avendu se capete fia-care profesor aprobatu căte 1000 fl. pe anu, numai spre acestu scopu se ceru anualminte 12,000 fl., apoi unde suntu spesele pentru reparatiuni, pentru completarea museului fizicalu, a colecțiunilor naturali, și a altor medie de învietimentu! Din aceste este evidentă, că în imprejurările de față existintă acestui institutu națională a devenit problematica.

Onoratu publicu romanu! Prin aceste descriindu în linijamente principali istoriculu acestui gimnasiu și starea-i materială, trebuie se dănu tributulu adevărului amentindu, că acestu institutu de învietimentu a corespunsu pre deplinu scopului său, că-ci dela începutulu existenției să ale pana în timpii de față adunandu-se la sinu-i principalminte tinerimea romana, aici a avutu ocazie pre lângă învietierea studielor prescrise a se cultivă și perfectionă în limb'a materna, care este fundamentulu culturei fia-carui popor, documentu spre acelă ne este rezultatulu, că din acestu gimnasiu au ieșit succesiive barbati cari au ocupat și încă ocupă poziții respectabile în funcțiunile civile și bisericești, și specialminte în societatea romana, de unde ni se impune sacră și nedispensabilă detorintia, că cu poteri într-unite, se lucramu la ascurarea existenției acestui unic gimnasiu superioru naționalu în patria!

Nu este aci locul se ne încercam mai departe a documentă și se facem disertații academice despre necesitatea institutelor culturale și despre influența lor ce au asupra oricărui popor, căci acestu adevăr a petrunsu de multu anim'a fia-carui romana, care doresce înflorirea națiunii săle; chiamarea și scopulu nostru este ca după ce am oglindat stadiul, în carele se află gimnasiulu nostru, din carele de n'ar' potă înaintă, este peritu, se apelăm la caldur'a animei fratiesci că se succurgeti cu ajutorie materială pentru ascurarea lui, și acele se benevoți a le înaintă la adresă d.-lui Demetru Negreanu comerciant, cassariulu comitetului institutu de inteligență romana din Beiuș și giur spre adunarea colectelor benevoile, că este-modu incă deca nu ne ieră sorte se ne împlinimă institutu nouă culturală, celu puțin se ne împlinimă detorintă morală și națională de a conservă ereditatea ce ne-au lasat stră bunii.

Ofertele marnimose se voru publică în diurnalele romane, era onoratiloru domni colectori se voru espedă adevărintie de primire și de-a dreptulu.

Beiușiu 14 ianuarie 1881.

Comitetulu incredintiatu de inteligență romana din Beiuș și giur cu adunarea de oferte benevoile pentru gimnasiulu românescu din locu.

Petru Mihailu m. p. directoru gimnasiulu, presedinte. Vasiliu Papp m. p. protopresbiteru gr. or. Augustinu Antal m. p. protopopu gr. cat. Vasiliu Ignat m. p. advocat. Iosifu Romanu m. p. advocat. Demetru Negreanu m. p. comerciant, cassariu. Ambroșiu Cretiu advocat. Paulu Popu m. p. advocat. Teodoru Rosiu m. p. profes. gimnasiulu, secretariu.

— Assecurati-ve semenaturile văstre contr'a grindinel!

Societatea Actiunara Franco-Ungara

DE

ASSECURATIUNE

IN BUDAPESTA

— FRANCO-HONGROISE. —

din a carei capitalu foundationalu staverită în suma de

20 milioane franci sau 8 milioane floreni in auru

s'a depusu deja prin actiunari in bani gat'a

10 milioane franci sau 4 milioane floreni in auru

cari s'au ellocatu parte in cele mai de frunte bance din capitala parte in hartie de statu ung.

primesce assecuratiuni:

1. *contr'a dauneloru cauzate prin focu si esplosiune, in edificia si obiecte miscatōre;*
2. *contr'a dauneloru cauzate prin grindina in totu soiulu de produse economice;*
3. *contr'a dauneloru cauzate prin transportu in ori-ce bonuri sau marfuri espedate pe uscatu ori pe apa;*
4. *contr'a dauneloru de chômage, adeca a daunelor cari in casuri de focu ori esplosiune urmăza din impuçinarea venitului ori intrerumperea sau chiar' incetarea muncei;*
5. *contr'a dauneloru cauzate prin spargere de iegi — génuri la ferestre, oglindi etc.*
6. *pe vieti'a omului, in specia: assecuratiuni de capitale, eventualmente si cu adausulu de a se esolvi inainte de mōrte la unu anumitu terminu, assecuratiuni de renta, pensiune si zestre.*

Acésta societate, in fruntea carei'a stău Domnii **Stefanu Bitó** că presiedente, Br. **Bela Bánhidy** si **Eugeniu Bontoux** că vicepresiedenti si **Ludovicu Moskowitz** că directoru generalu, avendu capitalulu foundationalu mai susu mentionatu, tende onoratului buplicu assecuratoriu deplena garantie in tote privintele; si la contractarea de assecuratiuni ofera cele mai avantagiōse conditiuni si cele mai mari favoruri possibili, — ér' daunele obveniente le reguléza si reintōrce in tempulu celu mai scurtu si in modulu celu mai convenabilu.

Offertele de assecuratiuni le primesce si deslusirile necesarie le da eu tōta promitudinea Directiunea Societatiei din Budapest'a, precum si tōte agenturile principale si cercuale si alti plenipotentiati ai Societatiei.

1.